
Plenarhandling

B9-0346/2021/REV

8.6.2021

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av ett uttalande av vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik

i enlighet med artikel 132.2 i arbetsordningen

om människorättssituationen och den politiska situationen i Kuba
(2021/2745(RSP))

Anna Fotyga, Hermann Tertsch, Charlie Weimers, Carlo Fidanza, Joanna Kopcińska, Bogdan Rzońca, Veronika Vrecionová, Raffaele Fitto, Jadwiga Wiśniewska, Elżbieta Rafalska, Ryszard Czarnecki, Valdemar Tomaševski, Assita Kanko, Witold Jan Waszczykowski, Elżbieta Kruk, Ruža Tomašić, Angel Dzhambazki
För ECR-gruppen

**Europaparlamentets resolution om människorättssituationen och den politiska situationen i Kuba
(2021/2745(RSP))**

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Kuba, särskilt resolutionerna av den 17 november 2004 om situationen i Kuba¹, av den 2 februari 2006 om EU:s ståndpunkt gentemot Kubas regering², av den 21 juni 2007 om Kuba³, av den 11 mars 2010 om situationen för politiska fångar och samvetsfångar i Kuba⁴, av den 5 juli 2017 om utkastet till rådets beslut om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av avtalet om politisk dialog och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Kuba, å andra sidan⁵, av den 15 november 2018 om människorättssituationen i Kuba⁶ och av den 28 november 2019 om Kuba, fallet José Daniel Ferrer⁷,
- med beaktande av avtalet om politisk dialog och samarbete mellan Europeiska unionen och Kuba, som undertecknades i december 2016 och tillämpas provisoriskt sedan den 1 november 2017,
- med beaktande av den tredje officiella dialogen om mänskliga rättigheter mellan Europeiska unionen och Kuba, som hölls inom ramen för avtalet om politisk dialog och samarbete den 26 februari 2021,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och andra internationella fördrag och instrument på människorättsområdet,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, som Kuba har undertecknat,
- med beaktande av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen,
- med beaktande av FN:s människorättsråds allmänna återkommande utvärdering av Kuba av den 16 maj 2018,
- med beaktande av Republiken Kubas konstitution och den kubanska strafflagen,
- med beaktande av FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, som antogs av FN:s generalförsamling

---

¹ EUT C 201E, 18.8.2005, s. 83.

² EUT C 287E, 24.11.2006, s. 81.

³ EUT C 146E, 12.6.2008, s. 377.

⁴ EUT C 349E, 22.12.2010, s. 82.

⁵ EUT C 334, 19.9.2018, s. 99.

⁶ EUT C 363, 28.10.2020, s. 70.

⁷ Antagna texter, P9_TA(2019)0073.

- den 10 december 1984 och som Kuba är part i,
- med beaktande av rapporten från arbetsgruppen mot godtyckliga frihetsberövanden vid FN:s råd för mänskliga rättigheter (*människorättsrådet*), vilken antogs den 6 oktober 2020,
  - med beaktande av rapporterna från människorättsförsvarare, såsom Human Rights Watch och Human Rights Foundation and Prisoners Defenders, och meddelande AL CUB6/2019 från uppdragen för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, den särskilda rapportören för nutida former av slaveri, inklusive dess orsaker och konsekvenser och den särskilda rapportören för människohandel,
  - med beaktande av de slutliga meddelandena från FN:s kommitté mot påtvingade försvinnanden om begäran om brådskande åtgärder av den 27 januari 2020 avseende José Daniel Ferrers 37 dagar långa påtvingade försvinnande, om begäran om brådskande åtgärder av den 23 januari 2020 avseende Fernando González Vaillants 63 dagar långa påtvingade försvinnande och om kommitténs rapport av den 5 oktober 2020 om begäran om brådskande åtgärder enligt artikel 30 i den internationella konventionen till skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden,
  - med beaktande av rapporten från människorättsrådets arbetsgrupp mot godtyckliga frihetsberövanden om över 100 godtyckliga frihetsberövanden, vilken lades fram den 30 september 2020 och antogs den 6 oktober efter arbetsgruppens 88:e sammanträde,
  - med beaktande av rapporterna från det kubanska observatoriet för mänskliga rättigheter under 12 månader fram till maj 2021 om repressiva åtgärder och godtyckliga frihetsberövanden,
  - med beaktande av de ILO-konventioner (Internationella arbetsorganisationens konventioner) som Kuba har ratificerat,
  - med beaktande av uttalandet från Amerikanska samarbetsorganisationens (OAS) generalsekretariat av den 16 oktober 2019,
  - med beaktande av definitionen av ”organisationer i det civila samhället” i Europeiska unionens officiella tidning,
  - med beaktande av artikel 132.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
    - A. Demokrati innebär en möjlighet till maktväxling. Detta utesluts genom artikel 5 i den kubanska konstitutionen, där det fastställs att Kubas kommunistiska parti innehar den högsta politiska makten i samhället och staten. I artiklarna 4 och 229 i den kubanska konstitutionen fastställs detta som ett oåterkalleligt system.
    - B. Europaparlamentet godkände avtalet om politisk dialog och samarbete den 5 juli 2017. I godkännandet hänvisades det tydligt till parlamentets politiska ogillande med avseende på människorättsituationen och det innehöll dessutom en upphävandeklausul i händelse av kränkningar av bestämmelserna om mänskliga rättigheter.
    - C. I rapporten från arbetsgruppen mot godtyckliga frihetsberövanden av den 6 oktober

2020 varnar man för att systematiska kränkningar av de mänskliga rättigheterna är praxis bland de kubanska myndigheterna.

- D. Enligt en rapport från det kubanska observatoriet för mänskliga rättigheter bekräftas det att den kubanska regimen under 2020 gjorde 1 798 godtyckliga våldsamma gripanden, varav 1 647 var gripanden i hemmet. Regimens repressiva karaktär kännetecknas av kontinuerlig och allvarlig brutalitet och syftet att ständigt sprida skräck bland befolkningen.
- E. Kuba förtecknas som det land i världen som har det tredje högsta antalet begäranden om brådskande åtgärder enligt artikel 30 i den internationella konventionen till skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden under perioden mellan 2012 och den 31 augusti 2020.
- F. Den kubanska regeringens agerande strider mot bestämmelserna i artiklarna 1.5 och 22 i avtalet om politisk dialog och samarbete mellan Europeiska unionen och Kuba, som undertecknades 2016, och i vilket den kubanska regeringen åtar sig att upprätthålla och förbättra de mänskliga rättigheterna.
- G. Internationella människorättsorganisationer och andra oberoende observatörer av människorättsituationen, däribland FN:s särskilda rapportörer, får inte resa in i Kuba trots att de under många år insisterat på behovet av att besöka ön.
- H. Expertgruppen vid Förenta staternas kongress konstaterade i maj 2021 att Venezuela och Kuba styrs av auktoritära regimer som undertrycker den politiska oppositionen och människorättsförsvare, och som kännetecknas av institutionell och odemokratisk svaghet samt politiskt kontrollerade rättssystem, korruption och höga nivåer av brottslighet och våld.
- I. Kubas inblandning i Venezuelas regering och förvaltningen av Venezuelas hamnar och marina baser har rapporterats i minst 30 år. Den kubanska regimen förfogar över en fullständig databas över alla registrerade venezuelaner, har tillgång till identifierings- och migrationskontoret, är medveten om alla civila och kommersiella transaktioner och alla officiella registreringar som venezuelaner gör, hanterar den offentliga förvaltningens programvara och fiberoptiska nät och har detaljerad information om det nationella elnätet, oljeindustrin samt grundliga kunskaper om landets mineraltillgångar.
- J. Förenta staterna har utfärdat omfattande ekonomiska sanktioner mot Kuba under de senaste åren och den kubanska staten har uppförts på förteckningen över länder som anses stödja terrorism.
- K. I januari 2021 fördömde Förenta staternas utrikesminister den kubanska regimen stöd till internationell terrorism och undergrävande av amerikansk rättskipning. Han påpekade att Kuba vägrade utlämna medlemmar av "Ejército de Liberación Nacional" (ELN) efter bombattacken 2019 vid en polisakademi i Bogotá, där 22 personer dödades. Enligt statssekreterarens uttalande 2021 möjliggör Kubas stöd för Nicolás Maduro en gynnsam miljö för internationella terrorister att leva i Venezuela.
- L. I oktober 2019 slog OAS larm om att den pågående destabiliseringen av de iberamerikanska politiska systemen har sitt ursprung i de bolivianska och kubanska

diktaturerna, som finansierar, stöder och främjar den politiska och sociala konflikten i den iberioamerikanska regionen.

- M. Artikel 135 i den kubanska strafflagen straffbelägger alla offentligt anställda som inte avslutar sitt arbete i samband med ett medicinskt uppdrag i utlandet eller som beslutar att inte återvända till Kuba efter att uppdraget har slutförts, med ett straff på upp till 8 års fängelse.
- N. Kuba har ratificerat ILO:s åtta grundläggande konventioner.
- O. Parlamentet har vid tre tillfällen delat ut Sacharovpriset för tankefrihet till kubanska aktivister, såsom Oswaldo Payá 2002, Las Damas de Blanco 2005 och Guillermo Fariñas 2010. Sacharovpristagarna och deras familjer förföljs och hotas fortfarande systematiskt och de som bor på ön hindras systematiskt att lämna landet och att delta i internationella evenemang eller evenemang som anordnas av Europaparlamentet.
- P. Människorättsrådets arbetsgrupp mot godtyckliga frihetsberövanden slog fast att José Daniel Ferrer har utsatts för mer än 100 frihetsberövanden, varav många varit godtyckliga och utförts med våld och misshandel, hot och olagliga intrång i hemmet, även i gryningen, otillbörlig och olaglig stöld av egendom, tortyr, fängelsestraff, påtvingade försvinnanden, rörelserestriktioner och kvarhållande av minderåriga familjemedlemmar. Även om rapporten inte uttryckligen nämner detta ("brott mot mänskligheten"), bör man komma ihåg att dessa brott omfattas av artikel 7 i Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen.
- Q. Människorättsrådets arbetsgrupp för godtyckliga frihetsberövanden är övertygad om att godtyckliga frihetsberövanden har använts i Kuba som ett verktyg för att begränsa offrens fredliga utövande av rätten till åsikts-, yttrande-, mötes- och föreningsfrihet samt rätten till deltagande, och för att begränsa den verksamhet de utövar för att försvara de mänskliga rättigheterna.
- R. Människorättsrådets arbetsgrupp för godtyckliga frihetsberövanden anser att det kubanska justitieministeriet har kränkt rätten till oskuldspresumtion för personer som blivit offer för godtyckliga frihetsberövanden, däribland José Daniel Ferrer. Vid tidpunkten då José Daniel Ferrer greps, och senare, fick han inte tillgång till eller kontakta en advokat efter eget val, och han tvingades också att under hot och tortyr underteckna en bekännelse.
- S. I december förra året och i april värdade Amnesty International till förmån för San Isidro-rörelsen och dess anhängare, som enligt Amnesty International hade utsatts för en övervakning av skrämmande omfattning, trakasserats, frihetsberövats och ständigt övervakats. De konstnärer och intellektuella som tillhör San Isidro-rörelsen har utsatts för förföljelse, gripanden, misshandel och belägringar av sina hus som inte har upphört under åren 2020 och 2021.
- T. För närvarande finns det 140 politiska fångar och dömda på organisationen Prisoners Defenders förteckning över politiska fångar.
- U. Artiklarna 72–84 i den kubanska strafflagen innehåller definitioner av "nödläge" och "säkerhetsåtgärder före brott", som leder till att tusentals människor döms till mellan ett

och fyra års fängelse varje år, utan att det förekommer något brott, och till att mer än 8 000 personer sitter i fängelse och fler än 2 500 döms till tvångsarbete utan internering.

- V. Trots att parlamentet i sin resolution av den 28 november 2019 om fallet José Daniel Ferrer uppmanade ”Europeiska utrikestjänsten och kommissionen att aktivt stödja grupper i det civila samhället och enskilda personer som försvarar mänskliga rättigheter i Kuba, bland annat genom att anordna besök i fängelser, övervaka rättegångar och göra offentliga uttalanden”, har det inte i något fall förekommit något besök hos någon politisk fånge i fängelse eller bevakning av någon rättegång mot politiska motståndare, oliktankare eller människorättsaktivister eller oberoende aktivister i det civila samhället.
- W. EU:s delegation i Kuba offentliggjorde ett dokument i oktober 2019 där EU:s samarbete med Kuba behandlas och beskrivs, och i vilket det uppges att 8 % av den nuvarande finansieringen av samarbetet mellan EU och Kuba går till ”det civila samhället”. De 19 miljoner euro som hade anslagits för perioden 2019 gick emellertid inte till det civila samhället. Alla analyserade projekt finansieras av den kubanska regeringens statliga företag.
1. Europaparlamentet fördömer det godtyckliga frihetsberövandet av Aymara Nieto Muñoz, Mitzael Díaz Paseiro, Iván Amaro Hidalgo, Edilberto Ronal Arzuaga Alcalá, Yandier García Labrada, Denis Solís González, Luis Robles Elizástegui och de 64 samvetsfångarna, och begär att de kubanska myndigheterna omedelbart ska frige dem.
  2. Europaparlamentet upprepar sin djupa oro över förföljelserna, trakasserierna, de godtyckliga frihetsberövandena och de fortsatta angreppen mot konstnärer, såsom San Isidro-rörelsen, oberoende journalister, människorättsförsvarare och medlemmar av den fredliga oppositionen i Kuba. Parlamentet kräver att dessa handlingar omedelbart upphör och att alla politiska fångar och personer som godtyckligt frihetsberövats ska frigges.
  3. Europaparlamentet är djupt oroat över att de godtyckliga frihetsberövanden i Kuba som analyserats under de senaste åren enligt människorättsrådets arbetsgrupp för godtyckliga frihetsberövanden inte utgör isolerade fall. Parlamentet noterar slutsatserna i yttrandena från arbetsgruppen om Kuba, som visar på ett systematiskt problem med godtyckliga frihetsberövanden, vilket bekräftades i gruppens rapporter nr 12/2017, nr 55/2017, nr 64/2017, nr 59/2018, nr 66/2018, nr 63/2019 och nr 4/2020.
  4. Europaparlamentet fördömer Kubas stöd till och finansiering och främjande av de politiska och sociala konflikterna i den iberamerikanska regionen. Parlamentet konstaterar att OAS 2019 fördömde Kubas och Venezuelas diktaturer som ansvariga för den pågående destabiliseringen av de politiska systemen i regionen. Parlamentet noterar vidare att OAS också fördömde den kubanska regimens kopplingar, finansiering och samarbete med de styrkor som är inblandade i destabiliseringen av regeringarna och demokratierna i de iberamerikanska länderna och våldet i Chile, Colombia, Ecuador och Peru.
  5. Europaparlamentet är oroat över att avtalet om politisk dialog och samarbete inte har förbättrat situationen när det gäller demokrati och mänskliga rättigheter.
  6. Europaparlamentet betonar att på grund av den kubanska regeringens vägran att bevilja

tillstånd har kubanska och europeiska civilsamhällesorganisationer, i strid med avtalet om politisk dialog och samarbete, systematiskt hindrats att delta i människorättsdialogerna mellan Kuba och Europeiska unionen, inom den bredare ramen för dialogen om mänskliga rättigheter enligt avtalet om politisk dialog och samarbete, såsom den som ägde rum den 26 februari 2021.

7. Europaparlamentet påminner Europeiska utrikestjänsten om att de medlemsstater som undertecknat avtalet och avtalets samarbetsprojekt fastställer att det civila samhällets deltagande är avgörande för utvecklingen av dialogen inom ramen för avtalet, men att detta hittills inte har skett, vilket i sig ogiltigförklarar syftet med avtalet och måste åtgärdas omedelbart.
8. Europaparlamentet begär att allt ekonomiskt stöd från EU till Kuba omedelbart ska stoppas – ett stöd som betalats ut fortlöpande och utan hänsyn till allvarliga tidigare och aktuella kränkningar av de mänskliga rättigheterna – och konstaterar att det har påvisats att stödet inte vid något tillfälle använts direkt till förmån för befolkningen. Parlamentet är bekymrat över att varken detta direkta stöd eller det stöd som är beroende av EU:s diplomatiska beskickning i Havanna har varit avsett att förbättra levnadsstandarden för kubanerna, utan snarare har använts till förmån för regimen och dess egna ideologiska och repressiva organisationer och sammanslutningar.
9. Europaparlamentet begär att de villkor som överenskommit i avtalet om politisk dialog och samarbete ska tillämpas och att den kubanska regeringen ska underrättas om genomförandet av den mekanism genom vilken EU är tvunget att säga upp avtalet i fall av upprepade och systematiska överträdelser av överenskomna skyldigheter och åtaganden. Parlamentet insisterar på att EU noga övervakar och kontrollerar respekten för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter i Kuba.
10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Kubas regering och nationalförsamling, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, kommissionen, EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter, medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter samt Celac-medlemsstaternas regeringar.